Kuuromykkäin lehti.

№ 4. | 2:nen vuosikerta.

Mikkelissä. | Toukok. 1897.

Tilaushinta: 1 mrk. vuodelta.

Toimittajat: J. Savolainen. Mikkelin kuuromykkäinkoulun johtaja. K. Reponen. Mikkelin kuuromykkäinkoulun opettaja.

l' Epée.

Pastori l' Epée.

Ensimmäinen kuuromykkäin koulun perustaja.

Ranskassa asui monta vuotta sitten pappi. Hänen nimensä oli l' Epée. Hän oli hyväsydäminen ja hurskas mies. Hän tahtoi tehdä hyvää kaikille ihmisille.

Kerran näki hän kaksi tyttöä, jotka olivat kuuromykkiä. Silloin ei vielä ollut kuuromykkäin kouluja. Sentähden eivät tytöt myöskään olleet käyneet kuuromykkäin koulua. Eräs vanha mies oli heitä vähä opettanut. Mutta vanha mies kuoli. Sitten ei kukaan osannut opettaa näita kuuromykkä tyttöjä. Heidän äitinsä oli monta kertaa surullinen. Hän ajatteli: mitä tulee minun tyttäristäni, kun he eivät kuule eivätkä osaa puhua. He ovat sangen avuttomia ihmisiä, kun ei kukaan osaa opettaa heitä.

Pastori l' Epée myöskin sääli heitä. Hän ajatteli eräänä päivänä: Minä olisin hyvin iloinen, jos osaisin opettaa noita kuuromykkä parkoja. Hyvä Jumala, auta minua! Minä tahdon opettaa heitä.

Pastori l' Epée meni tyttöjen kotiin. Hän näytti heille kuvia ja viittoi heidän kanssansa. Tytöt tulivat hyvin iloisiksi. Tyttöjen äiti tuli myös iloiseksi. Alussa taisi pastori vähä viittomia. Mutta joka päivä oppi hän enemmän. Hän oli innokas opettaja. Pian hän taisi viittoa hyvin paljo. Tytöt ymmärsivät hänet ja hän ymmärsi tyttöjä. Heidän oli hauska keskustella viittomalla keskenänsä.

Nyt ajatteli pastori: Minä tahdon ruveta opettamaan useita kuuromykkiä. Minä perustan kuuromykkäin koulun.

Hän perusti kuuromykkäin koulun Pariisin kaupunkiin. Nyt hän tarvitsi paljo rahaa koulua varten. Mutta pastori oli varakas mies. Hän oli saanut periä paljo rahaa vanhemmiltansa. Hän antoi mielellänsä kaikki rahansa kuuromykkäin hyväksi. Hän ei ollut ahne, vaan hän oli auttavainen ja hyvää tekeväinen mies.

Hänen koulussaan oli paljo oppilaita. Hän opetti heitä monta vuotta kuolemaansa asti. Hän ei opettanut kuuromykkiä puhumaan, vaan hän opetti heitä viittomaan ja kirjoittamaan. Moni ylhäinen herra kävi katsomassa tätä koulua. He ihmettelivät sitä. He

tahtoivat sentähden perustaa kuuromykkäin kouluja moneen paikkaan, että kaikki kuuromykät saisivat oppia.

Nyt on maailmassa monta kuuromykkäin koulua. Meidän tulee aina kiitollisuudella muistaa pastori l' Epéetä, sillä hän on perustanut ensimmäisen kuuromykkäin koulun. Siitä on jo enemmän kuin sata vuotta.

Joulunaatto luotsimajassa.

(Mukaeltu.)

Me olimme olleet metsästämässä saaristossa. Olimme viipyneet liian kauvan innostuneina, niin että vasta tuuli ja myrsky estivät meitä pääsemästä kaupunkiin ennen joulunaattoa. Tuuli kuljetti meitä koko illan aavalla merellä kovassa ilmassa. Olimme hyvin peloissamme sentähden että vene oli usein kaatua. Eräs mies haihdutti kumminkin pelkoamme kertomuksillaan. Hän oli ulkomaalainen kapteeni. Hänen laivansa oli jäänyt talveksi satamaamme. Hänellä ei ollut ketään sukulaisia, jotka odottivat häntä joulupuurolle ja joulutortuille. Kauvan aikaa oli hän purjehtinut merellä, jossa hän oli tottunut huonoihin ilmoihin. Meidän purjehduksemme ei ollut hupaista. Me luovimme, mutta emme päässeet juuri eteenpäin. Kovat laineet painoivat venettämme taaksepäin. Sentähden päätimme laskea maalle Luotsinsaarelle ja pyytää suojaa siellä olevasta luotsimajasta. Iloinen kapteeni käänsi veneen ja hyvässä myötätuulessa purjehdimme nyt saarta kohti.

„Kyllä nyt, hyvät herrat“ sanoi hän, „on hyvä tuuli. Yhtä hyvä oli silloinkin kun minä viisivuotiaana poikana ihan yksinäni purjehdin merellä. Kun olin noin 5 vuoden vanha, olin yksinäni aavalla merellä. Silloin olin tuuliajolla ja minut jätettiin yksin meren keskeen kalliolle. Minä tahdoin päästä niiden jälestä, jotka hylkäsivät minun. Silloin oli yhtä pimeä kuin nyt ja kun koetin soutaa, vei aalto käsistäni airon. Tuuli kuljetti minua kauvan aikaa, mutta viimein tulin hyvien ihmisten luo. Minä en muista enää ollenkaan vanhempiani. Varakkaat talonpojat olivat pelastaneet minut. He olivat myös salapurjehtijoita. Minä elin heidän luonaan kunnes parta alkoi kasvaa. Silloin lähdin merille ja tulin rehelliseksi ihmiseksi“. Vene oli nyt saapunut rantaan, me ojensimme

kankeita jäseniämme. Kapteeni ja 2 merimiestä jäivät asettelemaan venettä, me muut menimme lämpimään luotsitupaan.

Siellä oli jouluilo parhaillaan. Iso valkea räiski uunissa, pöydällä paloi monihaarainen kynttiläjalka. Seinät olivat täynnä verkkoja. Asujamina oli tuvassa hyvin vanha mummo, joka pöydän päässä lauloi virsikirjastaan, keski-ikäinen mies vaimoineen ja viisi lasta. Kun astuimme tupaan, nousi mies ylös ja nyökäytti ystävällisesti meille päätään.

Mummo laski kirjansa pöydälle, otti silmälasit päästään ja katseli meitä tarkasti. „Mistä te olette, hyvät vieraat“, sanoi hän, „eikö teillä ole kotia joulunaattonakaan, vai onko laivanne meressä? Mutta te ette ole ampuneet hätälaukaustakaan.“

Niin sanoi hän, nousi ylös, otti kynttelin pöydältä ja valasi sillä hyvin läheltä kasvojamme. „Kyllä teillä pitää olla tärkeät asiat, kun olette lähteneet ulos jouluaatoksi“, jatkoi hän. „Mutta nyt pitää minun katsoa, mitä saan syötäväksi teille kaikille. Silakoita täällä kyllä on, Jumalalle kiitos, ja maitoa myös, mutta puuroa ei teille kukaan rupea keittämään keskellä yötä.“

Me riisuimme päältämme turkit ja perehdyimme kohta kaikki lämpimään tupaan. Vanhus rupesi toimittamaan meille makuusijoja.

Veneeseen jäänyt kapteeni oli vihdoin saanut kaikki järjestykseen. Hän oli käärinyt purjeet kokoon, sitonut veneen kiinni, lähettänyt tavarat tupaan. Ennenkuin hän astui tupaan pyssyineen, muisti hän ampua pois panoksen, Se laukaus vaikutti käännöksen emännän puuhissa. Vanhus kuuli pamauksen. „Kuulitteko“, kysyi hän peljästyneellä äänellä, „mene vesille poika ja purjehdi hyvästi luodetta kohti että saat tuulta. Me katsomme kyllä lapsia, älä huoli niistä; joudu nyt vaan“.

Mummo oli erehtynyt. Hänen 40 vuoden vanha poikansa keskeytti hänen ja sanoi „aina teidän korvissanne kummittelee. Jos minä oikein kuulin niin oli se vaan jäniksen surma, jonka joku herroista ampui rannalla.“

„Niin, niin“, sanoi vanhus „nuoret ovat aina viisaat. Jumala auttakoon minua, mutta joulunaatto, joka on muiden ihmisten ilon hetki, on minun murheaattoni. Istukaa tähän valkean ääreen, hyvät vieraat, niin kerron teille, ja mummo kertoi:

„Pitkä aika on siitä kulunut, kun minä tämmöisen jouluaaton iltana olin yksinäni tässä tuvassa. Molemmat poikani, jotka juoksentelivat tuvassa, tarvitsivat minun apuani; he eivät voineet auttaa minua. Meri oli auki ja kova myrsky raivosi. Me emme odottaneet yhtään venettä kotiin, mieheni lähti jo aikaiseen aamulla kaupunkiin joulukirkkoon. Hän myös tahtoi saada iloisemman jouluaaton kuin hän olisi saanut kotonaan. Minä olin silloin nuori ja punaposkinen ja rohkeutta oli minulla paljon. Minä istuin lukien virsikirjaa, lapset olivat juuri saaneet illallisensa ja leikkivät lattialla. Vanhempi, joka oli 10 vuotinen, purjehti kaarnaveneellään tuvan lattialla. Nuorempi oli saanut venheekseen kalalaudan ja iloitsi siitä. Myös oli hänellä lasihelmiä, jotka mieheni oli ennen minulle lahjoittanut. Silloin kuului yht'äkkiä mereltä hätälaukaus. Jumala antaa anteeksi minulle, jos silloin tein väärin. Minä otin vanhemman pojan mukaani pitämään etupurjeen nuoria, päästin veneen ja lähdin merelle. Nuorempi poika tuli jälestä rannalle. Minä käskin hänen mennä tupaan, mutta hän jäi seisomaan paikalleen. Hän itki ja huusi minua. Minä purjehdin laivaa kohti, josta tuli näkyi. Laiva laski juuri kareja kohti. Minä tulin laivaan hyvissä ajoissa, käänsin sen ja kohta laskin sen ehyenä satamaan. Sen jälkeen lähdin astumaan tupaani. Kello oli jo neljä aamulla, olin väsynyt ja toivoin saavani levätä. Mutta nuorempi poikani oli poissa. Minä etsin häntä lyhti kädessä koko yön, huusin kovasti, mutta turhaan. Päivän noustessa näin tyhjänä paalun, johon toinen veneemme oli kiinni sidottu. Mutta vene oli poissa nyt. Sen jälkeen en ole koskaan nähnyt venettä enkä poikaa. Vene eli kyllä kullan arvoinen, mutta poika oli minusta rakaampi, kuin oma henkeni.“

Vanhus vaikeni ja alkoi itkeä. Kapteeni oli tullut tupaan hänen kertoessaan, mutta hän ei huomannut, mistä puhe oli. Hän katseli tarkoin seiniä ja koko tupaa kaikkine kaluineen. Varsinkin katseli hän vanhaa kalalautaa, joka riippui naulassa uunin luona. Se oli kulunut melkein rikki keskeltä, mutta kummassakin päässä oli vielä muutamia koristuksia.

Kun mummo lopetti puheensa, nousi kapteeni ylös ja astui hänen eteensä. Kapteeni tempasi auki nuttunsa ja liivinsä, otti esille lasiset helmet ja laski mummon polvelle.

Vanhus katsoi niitä hetkisen ja sitten katsoi hän kummastuen kapteeniin. Samassa nousi mummo seisomaan, kiersi kätensä kapteenin kaulaan ja itki puhumatta sanaakaan. Kun hän kohotti päänsä, loisti ilo hänen silmistään.

„Sinä olet niin isäsi näköinen, kuin hän itse olisi minun edessäni nyt. Mutta sinä olet kummiukin paljon kauniimpi. Jumala suojelkoon sinua vallatonta poikaa. Kuka käski sinun lentää yksinään merelle? Oliko se sinulle sopiva ilma? Mutta olinpa minäkin tuhma, kun en sitonut sinua kiinni sängyn jalkaan. Silloin olisit pysynyt kotona. Jumalan kiitos! Nyt voin kuolla rauhassa. Nyt ei kukaan voi kysyä haudallani, mihin olen lapseni pannut". Mummo oli löytänyt poikansa, joka oli ollut kateessa 30 vuotta.

Meidän kummastuksemme oli suuri. Tämä joulunaaton ilta, joka oli tulemaisillaan hyvin ikäväksi, muuttui sitten iloisemmaksi kuin moni muu. J. L. Runeberg.

Kuuromykkäin koulu Merikarvialla.

Merikarvialla 22 päivänä Huhtikuuta 1897.

Merikarvialla, Turun ja Porin läänissä on pieni yksityinen kuuromykkäin koulu. Se on kirjoituskoulu ja viittoamiskoulu. Kuuromykät eivät opi siellä puhumaan, vaan kirjoittamaan ja viittoamaan. Oppilaat ovat vaan lyhemmän aikaa koulussa, heitä valmistetaan Herran Ehtoolliselle. Merikarvian koulu alotti toimensa 18 päivänä Helmikuuta vuonna 1896. Nykyään on koulussa 8 oppilasta, 6 tyttöä ja 2 poikaa. Oppilasten ikä ja nimet ovat seuraavat: Johanna Severiina Hietala 17 vuoden vanha, Vendla Sofia Söderbacka 19 v. vanha, Emilia Heikkilä 19 v. vanha, Hilma Paulakangas 17 v. vanha, Maria Sofia Raja 16 v. vanha, Vendla Maria Malmgård 26 v. vanha, Erik August Malmgård 29 v. vanha ja Viktor Vilhelm Erkkilä 18 v. vanha.

Mainitut oppilaani ovat sangen innokkaita ja ahkeria vaikeaan oppinsa edistyksessä. Varsinaista opetusta kirjoituksessa ja lukemisessa on meillä 6 tuntia päivässä. Käsitöitä tehdään 2 tuntia joka päivä illalla Käsitöinä on meillä ompelusta, virkkausta, y. m., vaan erittäin olen katsonut hyväksi antaa opetusta kuuromykille pitsien knypläyksessä. Olen saanut nähdä että se erityisesti herättää heissä työnhalua. Ja ne jotka oppivat hyvin knypläämään, voivat työllänsä saada monet tarpeensa kouluajallaan ja elättää henkensä koulusta päästyään.

Vielä saan mainita suurimmalla kiitollisuudella että „Kuuromykkäin lehti" saapui nyt kouluumme ensi kerran. Sen otamme suurella ilolla vastaan tervetulleena ystävänä tuomaan meille tietoja usein muistettuin kuuromykkäin elämästä ja tapauksista. Ihmeen ihmeellistä oli näillä Merikarvian kuuromykkäin koulun oppilailla nähdä ja lukea kuinka paljon heillä on kuuromykkiä veljiä ja sisaria ympäri Suomen maata. He pyytävät kuuromykille veljilleen ja sisarilleen nyt ensi kerran Kuuromykkäin lehdessä sanoa tuhansia ystävällisiä terveisiä ja sulkea heidät Jumalan rauhaan.

Kuuromykkäin lehteä tilaa seuraavat 4 Merikarvian koulun oppilasta, nimittäin Vendla Sofia Söderbacka, Emilia Heikkilä, Viktor Vilhelm Erkkilä, Vendla Maria Malmgård ja allekirjoittanut. Siis yhteensä 5 lehteä. Pyydän jos mahdollista että saisin niiden lehtien mukana 10 kuuromykkäin käsi- eli sormiaakkos-lehteä.

Kunnioituksella
M. Grén.
Opettajatar.

Villi kuuromykkä.

Etu-Intiassa (Aasiassa) Sikandran lastenkodissa*) kuoli viime vuonna eräs hoidokas**) josta tohtori Walentin kertoo seuraavan kummallisen kertomuksen:

Vuonna 1867 olivat muutamat intialaiset metsästäjät metsästämässä. Metsästäjät ajoivat sutta takaa. He tulivat kukkulalle, jossa oli kallio. Metsästäjät näkivät siloin kummastuksekseen ihmisen muotoisen olennon istuvan kalliolla. Kun tämä kummallinen olento näki metsästäjät, lähti se nelinjaloin juoksemaan samaan luolaan eli kallion koloon kuin susikin. Metsästäjät tekivät tulen luolan suulle, sitävarten että savu ajaisi ulos suden luolasta. Kohta tulikin susi ulos savun ahdistamana. Suden jälessä tuli ulos myös tuo outo olento. Suurella vaivalla otettiin se kiini ja sidottiin. Kiini ottaessa oli se raivosa ja puri kuten peto. Otus oli todellakin ihminen, noin 7 tai 8 vuoden vanha poika. Hän tuotiin Sikandran lastenkotiin ja siellä kävi selville että hän oli *kuuromykkä*. Miten

*) Lasten kodissa hoidetaan köyhiä lapsia.
**) Lasten kodissa hoidettu ihminen.

poika oli joutunut metsääu ja suden toveriksi, sitä ei milloinkaan saatu tietää. Kun hän tuotiin lasten kotiin oli poika aivan lian peittämä tietysti alaston. Hän ei ensin syönyt muuten kuin maasta. Mutta siinä söi hän ruohoa ja kaluten luita kuin eläin. Kasvoissa ja muuallakin ruumiissa oli arpia puremilta, joita hän oli saanut. Hän ei oppinut milloinkaan puhumaan eikä kieltä ymmärtämään, mutta tottui kumminkin käyttäytymään ihmisten tavoin. Kärsivällisesti sairasti hän pitkällistä hivutustautia, josta hän viimein kuolikin. Lasten kodissa oli tämäkin poloinen ihmisolento saanut kokea että kristillinen rakkaus armahtaa kurjimpiakin. Tämä rakkaus hoiti häntä, se rukoili hänen haudallaan ja koristi sen kukkasilla. Hän oli kuollessaan noin 37 vuoden ikäinen.

Kirje kuuromykältä.

Turussa 17 päivänä toukokuuta v. 1897.

Nyt otan minä kynän käteeni ja kirjoitan teille Turusta muutamia riviä. Minä saan ilmoittaa että minä olen ollut terve ja voin hyvin ja toivon samaa Herran lahjaa kaikille kuuromykille. Minä olen ollut terve koko talven ja kiitän Jumalaa terveydestä. Minä olen yhä palvelustyttönä Pyhämaalla. Minulla on paljo työtä. Minä lähdin Turkuun „Kivimaa“ höyrylaivalla toukokuun 15 päivänä ja saavuin Turkuun toukokuun 16 päivänä. Minulla oli hyvin kauska matkalla. Kuuromykät menivät Herran Ehtoolliselle Turun tuomiokirkossa toukokuun 16 päivänä. Minä olin hyvin iloinen kun sain nähdä vanhan koulun ja entiset toverit Turussa. Ripillä kävi 139 vanhaa kuuromykkää ja 23 nuorta oppilasta, jotka nyt keväällä lasketaan pois koulusta. Minä hämmästyin kovin kun sain kuulla että pastori Nordman ja neiti Sofia Boström ovat menneet kihloihin ja vielä että neiti Anna Blomberg on mennyt naimisiin Herra Rydmanin kanssa. Nyt on kevät. Ilma on kaunis ja lämmin ja minä olen hikinen. Suomessa kasvavat kauniit puut ja kukat. Linnut laulavat metsässä mutta kuuromykät eivät kuule niiden laulua. Minulla on ollut niin hauska Turussa jossa minä kohtasin paljo kuuromykkiä. Minun on niin ikävä lähteä pois Turusta Pyhämaalle sentähden että siellä ei ole muita kuuromykkiä. Minä olen yksin kuuromykkä Pyhämaalla. Pyhämaa on Uudenkaupungin ja Rauman välillä. Minä lähetän teille 5 kappaletta 20 pennin postimerkkiä ja pyydän että te lähetätte minulle Kuuromykkäin lehden. Minä näin että se maksaa 1 markan vuodessa. Minä haluan lukea Kuuromykkäin lehteä kotona. Minä toivon teille onnea ja terveyttä. Sanokaa minulta paljon terveisiä opettajille ja kuuromykille. Herra siunatkoon ja varjelkoon teitä.

Alma Törnroth.

Mikä on parempi, sääsfäminen faikka fuhlaaminen?

Eräs lääkäri huomasi kerran kävellessään tien syrjässä miehen, jonka hän tämän puvusta tunsi köyhäin-hoitolaiseksi. Lääkäri seisahtui puhuttelemaan häntä.

„Minusta on ikävä nähdä ikäisenne miehen olevan pakoitettu viettämään loppuijän köyhäinhuoneessa. Kuinka vanha mahdatte ollakaan?“ tuumi lääkäri.

„Vähä vailla 80 vuotta vastasi mies.“

„Mikä teidän ammattinne on ollut?“

„Puuseppä olen ollut“.

„No, se toimihan kyllä tuottaa jokapäiväisen leivän. Tahdon siis suoraan kysyä, oliko teillä tapana käyttää väkijuomia?“

„Ei, hyvä herra, se tahtoo sanoa, minä join vaan olutta kolmasti päivässä, mutta en mitään muuta. En minä ole ollut koskaan mikään juomari, kuten te ehkä luulette“.

„No, en minä nyt sitä tahdo väittää. Mutta minua haluttaisi tietää, kuinka paljon tuo olut tuli maksamaan teille päivän päälle“.

„Se ei paljoa maksanut, noin 70 penniä päivässä“.

„Ja kuinka kauvan luulette käyttäneenne sitä?“.

„Sitä on vaikea sanoa, mutta ehkä noin 60 vuotta“.

Lääkäri otti lyijykynän ja alkoi laskea. Ukko kuvaili sillä aikaa kohtuuttaan ja kertoi onnettomuuksista, jotka olivat kahdan-

neet häntä. Kun lasku oli valmis sanoi lääkäri hämmästyneelle ukolle: „Teidän kohtuutenne, jota te niin kehutte, on teille 60 vuoden kuluessa tullut maksamaan 70 pennin mukaan päivässä korkoineen 80,714 markkaa 50 penniä. Jos te nyt ette olisi juonut sitä kummallista sekotusta, jota sanotaan olueksi, vaan sen sijaan pannut siihen menevät rahat vanhuuden varalle, olisi teillä nyt vuosittain yksinään korkoja 4000 markkaa eli 77 markkaa viikossa, sen sijaan että nyt asutte vaivaistalossa ja käytte noissa vaatteissa".

F. L . . . . .

Kääntynyt varas.

Eräässä lähimmässä kaupungissa oli kirkon muistojuhla ja vuosimarkkinat. Sentähden olivat kaikki kylän asukkaat lähteneet sinne, tekemään kauppoja, huvittelemaan ja tanssimaan. Illalla kylässä vallitsi syvin hiljaisuus. Vähitellen rupesi hämärtämään ja yö kävi yhä pimeämmäksi ja hiljaisemmaksi. Silloin tuli erään aitan takaa mies esiin. Hän hiipi hiljaa ja arasti muurin seinää myöten, jossa oli pilkkosen pimeä. Hän katseli levottomasti ympärillensä, sillä hän pelkäsi, että joku ihminen huomaisisi hänet. Mutta kun hän luuli olevansa aivan turvassa, niin hän kiipesi muurille, hiipi neliryömin kuin kissa eteenpäin kunnes hän tuli sellaiseen kohtaan, jossa muuri yhtyi erääsen taloon ja hyppäsi ikkunasta sisään, joka sattui olemaan auki. Mutta miehellä oli pahoja aikeita mielessä, sillä hän oli varas ja aikoi varastaa talon asukkailta. Kun hän oli päässyt ikkunasta sisään, niin hän tuli tyhjään huoneesen. Viereinen suoja oli talon väen asuinhuone; väliovi ei ollut lukossa, vain työnnetty hiukan kiinni. Varas tiesi kyllä, että väki oli mennyt markkinoille, mutta hän epäili kuitenkin, että joku sattumalta olisi tullut huoneesen ja sentähden hän pani korvansa oven raolle ja kuunteli. Huoneesta kuului lapsen ääni ja kun hän kurkisti avainreiästä, niin hän näki lapsen kädet ristissä istuvan yksin vuoteellansa. Lapsi rukoili niinkuin hänen aina oli tapana tehdä ennen maata panoansa ja luki äänensä isämeidän-rukousta. Varas, joka jo tuumi miten hän paraiten saisi varkautensa onnistumaan, kuuli, kuinka lapsi kovalla selvällä äänellä rukoili: „Älä johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meitä pahasta!" Nämät sanat tunkeutuivat syvälle miehen sydämeen ja hänen omatuntonsa heräsi. Hän tunsi, kuinka suurta syntiä hän juuri oli aikeessa tehdä. Hän pani myös kätensä ristiin ja rukoili hartaasti: „Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meitä pahasta!" ja hyvä Jumala kuuli hänen rukouksensa. Samaa tietä kuin hän oli tullutkin, hiipi hän takaisin aina huoneesensa saakka. Siellä hän sydämmestään katui entistä elämäänsä, pyysi Jumalalta anteeksiantamusta ja kiitti häntä siitä suojeluksesta, jonka hän oli hänelle antanut hurskaan lapsen kautta.

Hänestä tuli sen jälkeen ahkera ja kunnon mies.

Turusta.

Turun kuuromykkäinkoulusta päästettiin toukokuun 16 päivänä 23 oppilasta Herran Ehtoolliselle. Kasteenliiton uudistus oli koululla lauantai-iltana. Pastori Nordman vannotti heidät. — Hauskaa oli nähdä, kuinka kuuromykät opetuksen kautta olivat saaneet tiedon Jumalasta. He lupasivat pahaa välttää ja elää Jumalan tahdon jälkeen. Opettajat ja vanhat kuuromykät, joita oli tullut noin 130, onnittelivat nyt Herran Ehtoolliselle päästettyjä kovaosaisia veljiään ja sisariaan. Oppilaille annettiin myös kirjoja lahjaksi. — Sen jälkeen kuuromykät seurustelivat ja joivat teetä. Erittäin olivat he iloisia, kun pitkän ajan jälkeen taas saivat tavata toisensa.

Sunnuntaina piti Pastori Nordman kuuromykille rippisaarnan koululla. Sitten menivät he kaikki yhdessä Tuomiokirkkoon, jossa Herran Ehtoollinen tapahtui. Monen kuulevankin silmästä vuotivat kyyneleet, kun he näkivät, että Jumalan rakkaus on suuri kaikkia ihmisiä, kuuromykkiäkin kohtaan. — Me puolestamme toivotamme teille, rakkaat kuuromykkämme, Jumalan siunausta. Hän antakoon teille voimia ja oikeata ymmärrystä Hänen pyhän tahtonsa jälkeen elämään.

Millä tavalla hyvä Jumala auttaa.

Köyhä työmies meni eräänä sunnuutaina kirkkoon. Hänen pieni poikansa seurasi häntä. „Voi“, sanoi hän, „minkätähden minä olen niin köyhä. Kenkäni ovat aivan rikki, eikä minulla ole varaa antaa suutarin korjata niitä. Pojallani ei ole kenkiä. Hänen pitää mennä kirkkoonkin avojaloin. Minulla ei ole varaa ostaa hänelle kenkiä. Minkätähden toiset ihmiset ovat onnelliset“. Jumalanpalveluksen päätyttyä läksi hän kotiinsa. Kirkon ovella näki hän miehen, jolta molemmat jalat olivat poikki. Mies istui siinä kerjäämässä. Hänet nähdessään katui työmies puhettansa ja sanoi „minä olen tyytymätön sentähden ettei Jumala ole antanut minulle enemmän. Minä olen kumminkin onnellinen. Minulla on terveet jalat. Minä olen vahva ja terve ihminen. Minä voin tehdä työtä ja ansaita ruokaa itselleni ja perheelleni. Minun ei tarvitse kerjätä. Tuo onneton mies, joka istuu kirkon ovella, kävisi varmaan mielellään avojaloin, jos hänellä vaan olisi terveet jalat. Minä olen kumminkin paljon onnellisempi kuin hän“. Jumala oli lohduttanut häntä ja tyytyväisenä meni hän kotiinsa.

Maailmassa löytyy paljon tyytymättömiä ihmisiä. Yksi valittaa että hänellä on vaan yksi silmä. Tuolla istuu sokea, hän ei näe mitään. Kuuro valittaa ettei hän taida kuulla. Mutta löytyy ihmisiä, jotka eivät voi nähdä eivätkä kuulla. Kuuromykkä on häntä onnellisempi. Köyhä ihminen valittaa että hänellä ei ole muuta ruokaa kuin leipää ja suolaa. Mutta löytyy ihmisiä joilla ei ole sitäkään. Löytyy kumminkin tyytyväisiä ihmisiä. He ovat tyytyväiset siihen mitä Jumala on antanut heille. He ovat onnelliset.

Hyviä neuvoja.

(Sylvia.)

Suojele eläimiä.

Jumala sanoi: Kuohuttakoon vedet yltäkyllä liikkuvaisia eläimiä ja linnut lentäköön maan päällä taivaan avaruudessa.

Ja Jumala loi suuret valaskalat ja kaikkinaiset liikkuvaiset eläimet ja kaikkinaiset siivelliset linnut, lainsa jälkeen.

Ja Jumala siunasi heitä. Raamattu.

Älä hätyytä pikkulintuja, jotka ylentävät mielemme ja sen ohessa ovat parhaimmat liittolaisemme turmiollisia hyönteisiä ja toukkia vastaan.

Aseta lautoja lintujen pesiä varten ja ripottele niille *syötävää talvisaikana.*

Älä koskaan pujota *eläviä hyönteisiä* neuloihin.

Älä *koskaan* käytä kalastaissa *eläviä kaloja syöttinä.*

Älä punnitse *elävää kalaa* puntarin koukussa, äläkä pujota niitä vitsoihin.

Kala on *tapettava heti* kun se on otettu ylös vedestä. Jos kala saa olla vedettä, rääkkääntyy se ja saattaa sen lihan vähemmän terveelliseksi ja hyvänmakuiseksi.

Kala tapetaan siten että terävällä veitsellä *halkaistaan selkäranka* aivan pään vierestä.

Muista kahlekoiraa, ole ystävällinen vankiparkaa kohtaan.

Älä koskaan käytä kylmiä suitsia hevosellesi.

Älä istu kuorman päällä kulkiessasi ylös mäkeä. (Jatk.)

Pieniä tietoja.

— **Oma talo** Mikkelin kuuromyk. koululle. Yleisten rakennusten ylihallitus on saanut käskyn tehdä piirustukset Mikkelin kuuromyk. koulun omaa taloa varten.

— **Kuopion kuuromyk. koulun** menoarvion lukuvuodeksi 1897—98 on senaatti määrännyt 53,000 markaksi.

— **Senaatti on myöntänyt** Mikkelin kuuromykkäin koululle tulevaksi vuodeksi 400 markkaa. Niillä rahoilla on ostettava koululle opetustarpeita.

— **Matka-apurahoja** on senaatti myöntänyt seuraaville kuuromykkäin ja sokeain opettajille: Kuopion sokeain koulun asumalaitoksen johtajattarelle A. Petander'ille 800 mk., Porvoon kuuromykkäin koulun opettajattarelle M. E. Sereniukselle 500 mk. sekä Turun kuuromykkäin koulun opettajalle, maisteri K. E. Kahvalle 700 mk.

— **Hyljännyt** on senaatti Kuopion kuuromykkäin koulun opettajan J. G. Oksasen valituksen koulutoimen ylihallituksen toimittamasta auskulteeraus stipendien jaosta.

— **Helsngin kuuromykkäin yhdistyksen** oppikurssi päättyi sunnuntaina toukokuun 17 päivä. Silloin pidettiin pieni juhlallisuus yhdistyksen huoneissa. Neiti Elma Eklund lausui merkki kielellä oppilaille kiitollisuutensa ahkeruudesta ja harrastuksesta, jolla he olivat seuranneet opetusta. Herra A. Tallroth lausui kuuromykkäin edestä kiitokset opettajille. Ja että kuuromykät iloitsevat siitä että niin hyviä opettajavoimia oli tehnyt työtä kuuromykkäin hyväksi. Puheenjohtaja herra J. Hirn puhui johtokunnan puolesta. Hän mainitsi siitä suuresta hyödystä mikä kuuromykille on oppikursseista. Sitä varten onkin jo Helsingin valtuusmiehet myöntäneet apurahaa. Opettajien toimesta tarjottiin oppilaille sen jälkeen leivoksia ja simaa.

— **Lukuvuosi** lopetetaan Mikkelin kuuromykkäin koulussa maanantaina toukokuun 31 p. Tutkinto alkaa kello 9 aamulla.

Oppilaat matkustavat kotiinsa kesäluvalle toukokuun 31 päivänä iltajunalla ja kesäkuun 1 päivänä aamujunalla.

— **Lukuvuosi** lopetetaan Turun kuuromykkäin koulussa lauvantaina toukokuun 29 päivänä julkisella tutkinnolla.

— **Mikkelin kuuromykkäin** kouluun on tähän saakka ilmoitettu tulevaksi lukuvuodeksi 11 uutta oppilasta.

— **Oikaisu:** Viime lehdessä oli vähän väärin kerrottu tietoja kuuromykistä: suutari *Vikbergin* poika *Johanneksen pitäjästä* on Jyväskylän kuuromykkäin koulussa. Johanneksen kunta maksaa kaikki koulurahat hänestä.

— **Herra tarkastaja Valter Forsius** on toukokuun 19 ja 20 päivänä ollut Kuopion kuuromykkäin koulun ensimmäiseltä luokalta valitsemassa ne oppilaat, jotka syksyllä siirretään Mikkelin kuuromykkäin kouluun. Lukukauden viimeisellä viikolla aikoo Herra Tarkastaja matkustaa Turun kuuromykkäin kouluun samaa asiaa varten.

— **Kuuromykkäin lehden** ensi numeroon tulee kuva isossa muodossa kuuromyk. kuvanveistäjä A. Tallrothin tekemästä kuuromykän vartalokuvasta.

Ulkomaalta.

— **Sota.** Viime kuun puolivälissä julisti *Turkin* valtakunta sodan *Kreikan* valtakuntaa vastaan. Riita syntyi *Kretan* saaresta. Kretan saari kuuluu Turkin valtakuntaan. Mutta siellä asuu kristittyjä Kreikkalaisia enemmän kuin pakanallisia turkkilaisia. Turkkilaiset kohtelevat hyvin pahasti kristityitä. He vihaavat kaikkia kristityitä. Kreikkalaiset tahtovat auttaa Kretan kristityitä veljiänsä. He tahtovat että Kretan saari tulisi kuulumaan Kreikan valtakuntaan. Turkkilaiset eivät tahdo antaa Kretan saarta Kreikkalaisille. Samoin ei myöskään Europan suurivallat: Englanti, Itävalta, Italia, Ranska, Saksa ja Venäjä Silloin nostivat kreikkalaiset joukot kapinoita Kreikan ja Turkin rajalla. Näiden kapinain johdosta julisti Turkki sodan. Turkkilaiset ovat voittaneet sodassa. Urhoollisesti ovat myöskin kreikkalaiset sotineet ja ovat hekin saaneet useita voittoja. Koska turkkilaiset alkoivat jo tunkeutua sisälle Kreikan maahan ja ottaa sitä halttuunsa, niin ovat jo kreikkalaiset pyytäneet saada rauhaa turkkilaisten kanssa. Samaa mieltä ovat myöskin suurivallat. Rauha kai tuleekin pian. Tämä sota tulee tietysti maksamaan paljon Kreikalle. Turkkilaiset vaativat rauhan neuvotteluissa suuria sotakorvauksia Kreikalta. He vaativat monia miljoonia rahaa ynnä muuta.

— **Ranskan tasavallan presidentti** Felix Faure kävi viime tammikuussa Parisin kuuromykkäin koulussa. Presidentti katseli opetusta. Hänen ollessaan koulussa lähettivät koulun kuuromykkäoppilaat sähkösanoman Pietarin kuuromykkäin kouluun ja toivottivat hyvää uutta vuotta.

— **Hartauskirja kuuromykille.** Norjan kuuromykkäin pappi Konrad Svensen kirjoittaa parhaillaan hartauskirjaa kuuromykille. Kirja tulee sisältämään helppotajuisia ja lyhyitä selityksiä Jumalan sanasta joka päivälle kuukaudessa. T. f. d.

— **Kuuromykkäkoulu Kalkutassa** Indiassa on nyt saanut valtioapua. Tähän saakka ei koulu ole saanut valtioapua. Jndiassa on 200,000 kuuromykkää. Kuuromykän ystävät siellä toivovat että nyt tulee kuuromykille parempia aikoja. Indian kahdessa kuuromyk. koulussa Bombayn ja Kalkutan kaupungissa on sijaa 50 kuuromykälle oppilaalle.

— *Seuraava numero „Kuuromykkäin lehteä" N:o 5 ilmestyy Syyskuussa.*

— *Kirjevaihtoa: M. Grèn Merikarvialla, tilauksenne ynnä rahat olemme saaneet.*

A. Törnroth Pyhämaan Luodolla, tilauksenne tullut meille. Kiitoksia!

Huomautamme kuuromykkiä lähettämään tietoja ja uutisia ynnä kirjeitä lehdelle, sekä hankkimaan uusia tilaajia vielä kesäajalla!

Ilmoitus.

Pispa Alopaæus'en, suurempia ja pienempiä kuvia, sekä kuuromykkä K. O. Malmin ynnä „Kuuromykän" vartalokuvia saa ostaa allekirjotaneelta. Alopæus'en suuremmat kuvat maksavat 20 mk. kappale, pienemmät 1 markan. Malmin ynnä „Kuuromykän" vartalokuvat maksavat 3 mk. kappale. Viime mainitujen kuvain kauniit jalukset maksavat 10 mk. kappale.

Tilaajat jotka tahtovat tilata mainittuja kuvia, tekisivät tilauksensa ennen kesäkuun alkua, koska silloin lähden maalle.

Albert Tallroth.
Helsinki, Ateneumi.

Kuuromykät puusepät, sällit ja oppilaat saavat pysyväistä työtä kuuromykkä puuseppä F. Liljeqvistin tehtaalla Porin kaupungissa. Ne kuuromykät, jotka haluavat päästä työhön ilmoittakoot kirjeellä joko altekirjoittaneelle eli „Kuuromukkäin lehden" Toimilukselle.

F. Liljeqvist.

Valokuvaus- ja piirustustöitä

saapi tilata **Valter Stadius**'elta
Unioonikatu 41. Helsinki.

Huom.! Kuuromykkäin ilmoituksista „Kuuromykkäin lehdessä" ei oteta maksua.

Sisällys: Pastori l' Epèe (kuvalla). Ensimmäinen kuuromykkäin koulun perustaja. — Joulunaatto luotsimajassa. — Kuuromykkäin koulu Merikarvialla. — Villi kuuromykkä. — Kirje kuuromykältä. — Mikä on parempi, säästäminen taikka tuhlaaminen? — Kääntynyt varas. — Turusta. — Millä tavalla hyvä Jumala auttaa. — Hyviä neuvoja. — Pieniä tietoja. — Ulkomaalta. — Ilmoituksia.

Mikkelissä, Aleks. Kasurisen kirjapainossa, 1897.